

Задания заключительного тура Акмуллинской олимпиады по татарскому языку и литературе для учащихся 8-9 классов

1. Саннар артына яшерелгэн мәкальне табығыз (10 б.).
13, 25, 21, 7, 16, 5, 2, 16 23, 1, 24 7, 21, 1, 13 3, 24, 14, 15, 1, 22.

2. Фразеологизмнарың бер сүз белән белдерелгән синонимнарын табыгыз (5 б):

Күл арасына керә башлау ярдамшын

Борын салыну аңелсөзілдік
Ц. шын мәндердің

Чыпчык тезеннән ағ

Табан ялтырату каңгу

Борчаклары пешмәү аңлашылау

3. Аваз пропорциясен чишегез (5б.) Каз :
сак = таж : ? чам

4. Табышмакларның жавабын тап (3 б.):

Күлмәкне икеңә аерсак, нәрсә була? күлт + иж

Башы “Т”, койрыгы “Н”, дошманы “М”. Ул нэрсө? тынжак

Тугай кайчан сайрый? "Р" жерлерен күштөм

5. Кабыну сүзенең нинди мәгънәләре бар? Мисаллар белән аңдатыгыз (3 б.).

- эн сашау (техника) - жердегі кадының күмте.
- яны - баяндауда утиар кадының, тиңизде ар кадыны
- көзү кеме - шөгрөн бедек кадының күмте.
- жиссар - шамынк кадының, ризасынан кадыны
- мелж кадынүү - булмуш төлтө кадыны

6. Тексттагы саннарны сүзләр белән языгыз (10 б)

Бүген дөньяда 6809 ~~алтын~~ мен сүлөг ~~йөз~~ түгүз «тере» тел

бар, аларның яртысы сиғез илгө: Индонезия, Мексика, Бразилия, Камерун, Һиндстан, Кытай, АКШ һәм Рәсәйгә туры килә. Ин күп телле ил – Һиндстан, аның халкы 845 сиғез илдөң күпшілік дами
диалекттә сөйләшә. Аның артыннан Папуа – Яңа Гвинея килә (монда 600
алтын төзілікті ләп тел бар).

Планетада иң таралған тел булып қытай, инглиз һәм испан телләре санала. Кин кулланыла торған телләрнең беренче унлыгына Пекин диалектындагы қытай

теле (бу телдэ 875

кеше сейдаша) һинди

млн) бенгал (207

ал (207)
португал (176)

портгаль (176), рус (167)

млн, рус (167)

япон (125-
млн), немец (100-
млн), француз

—млн) телләре керә.

Бүген дөньядагы телләрнең тұксан процентының (аларны йөз мәннән кимрәк кеше генә белә) киләчәге өметле түгел. ә менә бу телләрнең бернича 357 йөзе, гомумән, үлем чигендә тора: әйтік, 357
Оч йөз иясе шығар телдә бүген иллешәр кеше генә сөйләшә, ә 46 қырык алты телне, гомумән, берәр кеше генә белә! Галимнәр раславынча, тел яшәсен һәм үссен өчен, бу телдә бер миллионнан артық кеше сөйләшү зарур икән (Матбуаттан).

7. М. Акмулла “Сұз чыгар шагыйрләрдән хикмәт берлән” дип язған.

Автор турында 5 факт яз (10 б.)

- 1) Мажирифатчы-шагыйрь-шылорызатчы, чыншын галим иясе
2) Халық, Пұры сузде шыла –, Ақшана дип береткән.
3) Башқорт татар, казахлар үз шагыйре дип саныла
4) Чемесе дік үкемесінде
5) Жеміс шынелгіштерелгі - Гед. университет Урал, премия Миңгіләр

8. Эсәр белән жанрны тәнгәлләштерегез (5 б.):

- Ш.Камал “Акчарлаклар”	комедия
- Г.Камал “Беренче театр”	драма
- М.Фәйзи “Галиябану”	повесть
- Г.Әпсәләмов “Ак чәчәкләр”	роман
- Һ.Такташ “Киләчәккә хатлар”	поэма

9. Билгеләнгән алмашлыklар урынына геройның исемен куегыз (5 б.).

Эсәрнең авторын күрсәтегез (2 б.) Фатих Амирхан.

....Егетнең йөз кыяфәте һәм сынын тотышы портрет күрсәтүенә караганда, бик сөйкемле идеалар: ачық мангай, кәкрәебрәк килгән шактый кин кашлар, очлары югарыга каратылып куелган күе вә озын мыек һәм күкрәген киерелдеребрәк, егетсымак торыш АҢА Хаятка мәхәббәтле күренделәр.

Егетнең кәләпүшеннән башка бөтен килеме ин соң мода белән Европача тегелгән нәрсәләр иде. Портрет иясе бу яктан да АҢА Хаятка ошады.

УЛ Хаят портретны бик озаклап, бик нечкәләп карады, ин вак нәрсәләрне дә күзеннән төшереп калдырмаска тырышты. Шулай карый торгач, бервакыт аңар егетнең кәләпүше артыграк артка киелгән шикелле тоелды да, ул: «Кәләпүшне бераз алгарак киертәсе бар икән» дип уйлады.

10. Ә.Еникинең «Әйтелмәгән васыяты» хикәясендә күтәрелгән проблемалар (6 б.)

- 1) Анадарны зурилау, истираам ишү, раңжетишү, якыннарга иштедары буш
2) Пүгән жүрение, салынышты истираам ишү, жәттеризү,
3) Төреф-гаджеттүріне деңү, истираам ишү, обиетишү
4) Яссың көшө сүзү, тоғымшиң та лаекшөшүшү
5) Вафат сұлтандарның истемелен сабау

11. Халық сүзе белән әйткәндә, ул «кылны қырыкка яручы» бер бала иде, дип кайсы әдәби геройны сурәтлиләр? (5 б.) Адуралашына.

12. Тексттан микротемаларны билгеләгез (10 б.). Тулы текстның һәм андагы микротемаларның төп эчтәлеген бирергә кирәклеген истә тотығыз.

Кышлак читендә ялгыз бер өй булган. Биредә Хәлимә исемле кечкенә кызы белән Мәрьям апа яшәгән. Ишегалларында гәлчәчәк куаклары үскән. Ана белән кыз әлеге куакларны бик кадерләгәннәр. Көз килсә, аларны камышлар белән төреп, салкын кыштан яшереп куя торган булганныар. Көннәрдән бер көнне ана белән кыз яңа йортка күчәргә жыенганныар.

– Энкәй! Безнең гәлчәчәкләребез каламыни? – дип, әнкәссенән сорап куйган Хәлимә.

– Без күчәсе йортның алдында гәлчәчәкләр күп булса да, боларны да ятим итеп монда калдырмабыз, үзебез белән күчерербез.

Алар ваграк куакларны тамырлары белән казып күчерә алсалар да, ин зур куакка көчләре житмәгән.

– Кызым, монысы калсын инде. Казый торгач, тамырларын харап итеп ташлавыбыз бар, – дигән әнкәсе.

Кыз, карт куакның үзен генә калдырырга кызганса да, көче житмәгәч, нишләсән? Шулай итеп алар, иске өйләре алдында карт гәлчәчәк куагын ялгыз калдырып, китең тә барганныар.

Көз үзе белән салкын жил, кыш рәхимсез сүйк бураннар алыш килгән. Көзге жил дулаган, сыйзырган, ыжырган, әллә кайлардан куе болыт көтүләрен куып китергән дә ялгыз куак ёстенә эре-эре тамчыларын сибәргә тотынган. Э төн житкәч, кинәт каты сүйк китереп бәргән. Иртәгесен күкне калын болытлар каплап алган, күбәләк-күбәләк кар яварга тотынган. Мескен карт куак, күз ачып йомганчы, ап-ак кар белән күмелеп калган.

Көн артыннан көн үткән, кояшлы, көләч яз килгән. Үләннәр яшәреп киткәннәр, агачлар чәчәкләргә күмелгәннәр. Бары куак кына язны котлап елмая алмаган. Ул, кышкы сүйктан чирләгәнгә, кара янып, тереклектән мәхрүм булып утырган да утырган. Тик кайдадыр, бик тирәндә, тамырларының ерак очларында зәгыйфь кенә тормыш жылысы саклый икән ул.

Ничектер бер көнне Мәрьям апа кызы Хәлимә белән куак яныннан үтеп бара икән. Хәлимәнен күзләре әлеге зур куакка төшкән дә, ул аны кызгануыннан чак кына елап жибәрмәгән.

– Энкәй! Безнең ялгыз куагыбыз корыган бит, – дип, әнкәсенә сарылган.

– Ай, харап булган шул! – дигән әнкәсе. – Янында агып тора торган арыгы да кибеп беткән икән, ичмасам. Аны тазартып, су жибәрергә кирәк. Бәлкем, шуннан соң яшәреп китәр...

Ана белән кыз арыкны тазартканнар, буасын ачып, аңа саф су агызып кикәннәр.

Чынлап та, кинәт зур куакның тамырларына дым йөгергәне сизелгән. Кечкенә Хәлимә арыкны тикмәгә генә ачмаган бит! Ботакларда беренче бәреләр күренә башлаган, алар күбәйгәннәр, тулыланганныар, ә үзләре барысы да яшәү бәреләре булганныар.

Менә берзаман зур куак янына әнкәсе белән Хәлимә килеп туктаган.

— Энкэй! Кара әле, куагыбыз чәчәк аткан бит безнен! — дип, кул чабып кычкырып жибәргән Хәлимә. — Арыкка су жибәрүебез бик яхшы булды, энкэй. Чәчәкләре элеккегә караганда да матуррак!

— Эйе шул! Яхшы эш, хезмәт беркайчан да әрәм булмый ул, — дигән әнкәсе һәм чәчәкләр арасыннан берсен, ин матурын өзеп алган да кызының чәченә кадап куйган. (Д.Аппакова) (398 сүз)

- 1) Яшын, ей янында тәмәчәк куалы чокын,
- 2) Ана деңиз кыз яна йортка күчеп киткесмиар,
- 3) Тәмәчәк куалы салымы башни бирүре чыгарып,
- 4) Тәмәчәк куалы яз күнгүч бөрелеше ашлаган.
- 5) Ана деңиз кыз тәмәчәк буалыма су җисергәннэр,
- 6) Тәмәчәк куалы янадан чынук аткан.

13. “Яхшы эш, хезмәт беркайчан да әрәм булмый ул, — дигән әнкәсе һәм чәчәкләр арасыннан берсен, ин матурын өзеп алган да кызының чәченә кадап куйган”, — жөмләсендә әйтелгән фикерне ничек аңлысыз? Текстта күтәрелгән проблемага туры кiterеп, эссе язығыз. Фикерләрегезне раслау өчен, матур әдәбияттан һәм тормыш тәжрибәгездән 2 мисал кiterегез. Язма эшнен күләме 150 сүздән ким булмаска тиеш. Эшегезне чиста, төзәтүләрсез һәм танырлык итеп язығыз (25 б.).

Авында яшәхчү, авын егете дүнип үслеп кызы. Яхшылык, хының көрә деңү, күн, күнчелелек, сүз деңиз да, эш деңиз, да ярдалышын авын көнчелегенә биргәк та үсдәп чынайтын ыбын бер үк авында төрле көнчелер яши. Айар, арасында көнчелер да, үзүйфөләр да, байшар да, ярлышар да, кечкенәләр да, биңшар да, галишар да, наңшар да да. Кеше ишкадар да, ишкадар, көчле сүнса да, бөйзяда биргәк генә яши анын. Төрле җәмшар була бит! Кешеңдә шун чакта, күнчелегенек, түркәншарның ярзәне кирүк. Шың шүләй үйнәй: кешенең беркайчан да рәнде, террән яратын. Яшашынк яшәнүнк дүнип калта, — ды деңненк үзүннәр.

Көнчелегенә генә түрә, хайваннарга, үлемшөгрәләр да изрәхәмәттөн дүниргә түркешшамар дегез. Жашыннен эште да иңди яхшы үриүк, күркәзтәрән бит кызына! И. Еникеевның, сол-тапшырғынен “Алжының” Ф. Ярушининк, Жашыннан “Жашында сыныла” повестьшарның “геройлың” кората яхшылык бүркүткән көнчелегенә биргәк соңынадау!

Дүрениңе Кондя ирекең ярдам итүчеләр-Ватан, тәріләр дар. Мии үзен да үшшар рәндеңдә, юнар, шың сарыларында да шыңидез. Кешеңдә шунда ярзән, күркүшүндә дарада, сүлүш белгәннәрнәр болса, онышар да әйнәләргә ярған имзедез.

Юнарлык, шыңың сүз, яхшылык, шүлек һәм ярзәншың татарларда բәрвәкүт мактала. Яхшылык беркайчан да зән дүниом!